

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 450 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per avui una pesseta de rebuelt

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
PERE GOROMINAS
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
INVENTA
GABRIEL PORTUNT, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2.200

ANY VII NÚM. 2.090

BARCELONA, DIJOUS, 24 NOVEMBRE DE 1910

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

CLÍNICA C. CROUS

Hepatitis, Tuberculosis pulmonar, Vias urinàries. Curació segura i ràpida. CARMEN NÚM. 56, PRINCIPAL.—Véase anuncio cuarta página.

Doctora Andren

Exajudanta de la Policlínica del Dr. Fargas, especialista en les malalties de la dona. Consulta de tres a cinc.—Vergara, 1, primer, segona.

GRANS MAGATZEMS

EL SIGLO

ULTIMES NOVELTATS

Llanes - Sedes - Velluts de seda
Panyos - Velluts - Astrakans

Flassades de llana - Colxes - Edredons
GENRES DE PUNT

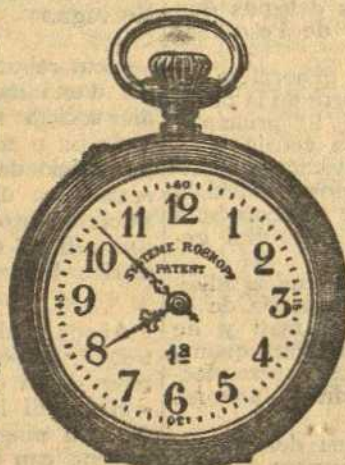
CATIFES de moqueta de llana, en pesa, gran duració; el metre (colocada), 3'25 a pessetes

Complet assortit en Catifes en pesa y Carpetes
Estores - Cortinatges - Portiers - Pells, etc.

A PREUS MOLT REDUITS

SECCIÓ DE RELLOTGERIA (planta baixa)

Ocasio Relotges

Ocasio un a Pessetes

Escape "Roskopf" ab caixes de acer o níkel pera seny or

3'90

DR. GALLEGO

Vies Urinàries - Matriu - Raigs X
Comte Assalí, n.º 18, pral. De 11 a 1, de 8 a 9 y de 6 a 9

El Dr. Xercavins

ha traslladat el seu domicili a l'Gabinet d'Electroterapia y de Psicoterapia, peral tractament de les Malalties nervioses, al carrer Consell de Cent, 365, princip 1

L'U.F.N.R. a les Corts

Rectificació de DON LLUIS DE ZULUETA en el debat sobre la llei del candau

El Sr. ZULUETA (D. Lluís): Señores Diputados, si después del discurso pronunciado aquí la otra tarde por el señor Presidente del Consejo, discurso que yo no he de calificar ni de ponderar, porque todos vosotros lo habéis escuchado y lo habéis leído, me atrevo a pronunciar un nuevo discurso, creo que a alguien podría ocurrírsele el título de aquella fábula de Esopo que traducíamos de muchachos en las aulas universitarias «Heracles kai Pithecos» («Hércules y la Monja»). Yo he de limitarme, pues, porque la más elemental discreción me lo impone, a pronunciar algunas palabras.

Sean las primeras para dar las gracias, pero con todo entusiasmo, al Sr. Canalejas, por la contestación en términos tan excesivamente benévolo que se dignó darme, tomando pie de mis modestas indicaciones para pronunciar aquel discurso grandioso, aquella extraordinaria oración en que está el plan, el programa, no sólo de su partido, sino de toda una orientación del liberalismo gobernante. Si, Sr. Canalejas, se oyó a S. S. desde estos bancos con gran complacencia, y no sólo con esa complacencia meramente literaria y estética con que siempre se le escucha, ¡ah! si S. S. hiciera la mitad de lo que antes dije, si a las palabras elocuentes, si como un desfile por el que hay que pasar para llegar a ese campo, a ese amplio campo en que se ha de dar la batalla definitiva; y ahora yo digo a S. S.: está bien; nosotros pasaremos por este desfile; nosotros no elegiremos la estrategia de S. S.; pero nosotros pasaremos por ese desfile, y pasaremos con la esperanza de dar de una vez batalla definitiva al clericalismo, esa batalla a las fuerzas de la reacción, esa batalla a los poderes de las tinieblas; esa batalla que aun los de mi generación, los que hemos venido a la vida pública después del desastre de las colonias, hemos visto anunciar un día y otro a son de clarines, sin que hoyamos, sin embargo, escuchado nunca los primeros disparos, sin ver al lado nuestro a los hombres y a las banderas de un régimen caduco, que nace del pasado, que del pasado vive y que en el pasado morirá, arrastrado por

mo digo, tales horizontes que si a las palabras responderían los hechos, que si a su elocuencia, su fuego respondería luego la energía de los actos, que si a estas esas flores oratorias vieran los frutos, seguramente habrían encontrado en esos frutos el pueblo español algo con que saciar esa hambre y esa sed de justicia que hoy devoran sus entrañas y su corazón, y lo llevarán hasta ponerle al borde de las resoluciones extremas, de las sacudidas desesperadas.

Pero, Sr. Canalejas, S. S. ha sido muy amplio, muy prodigo en el prometer; creo que ha sido también sumamente cauto en el concretar. Nos hablaba S. S. de ley de Asociaciones, y decía S. S. lo ha repetido hoy, que esa ley no va a ser con tanta certeza con Roma; pero luego ha añadido que en una negociación aparte, independiente de la ley de Asociaciones, va a pactarse con el Vaticano qué número de casas podrán ser suprimidas de aquellas Ordenes religiosas que para nada figuran en el Concordato; y creo, abundando en las ideas expresadas por el señor Barral, que no ya un Gobierno liberal, un Gobierno simplemente de espíritu moderno, no puede negociar con el Vaticano más que sobre la base de la tercera Orden que deba concordarse. Toda negociación sobre las otras Ordenes no concordadas, cualquiera que sea el término y resultado de la negociación, no sólo no es un progreso, es un retroceso evidente sobre el «status quo» actual y, además, quita toda significación a esta ley del «candau», que no tiene otro valor que el que puede darle el hecho de haber sido presentada aquí sin previa autorización de Roma.

Señor Canalejas, S. S. vino aquí hace dos tardes a ponerse de rodillas, no rebajándose, levantándose mucho con ello, a ponerse de rodillas en lo que llamó el gran confesionario nacional, y yo le pido a S. S. que permanezca todavía un momento en él. ¿Cree de buena fe S. S. que puede irse a la solución del problema clerical, que puede irse a arrojar de las escuelas el dogmatismo, que puede irse incluso a la libertad de cultos de acuerdo con la Curia romana? Sea sincero S. S.; S. S. es muy inteligente, Sr. Canalejas; pero la Curia vaticana es demasiado fina, es demasiado sutil para que pueda ensayarse a sus expensas la repetición de aquel cuento viejo de «El guillotinado por la persuasión».

También habló S. S. de la ley de Enseñanza; pero de esa ley no dijo S. S. más, ni más sabemos nosotros, que la frase aquella del dogmatismo, ampliada, «o sí, por glosas muy elocuentes con ello, tan equívocas como elocuentes. Yo conozco, como conoce todo el mundo, varios sistemas de enseñanza relacionados con esta cuestión religiosa; pero no sé si Su Señoría, con la frase esa de los dogmatismos, se refiere simplemente a la escuela laica o neutral, o se refiere a una escuela religiosa, pero aconfesional, interconfesional, supraconfesional, como S. S. quiere, o se refiere a una escuela católica, pero en la que la asignatura de religión, el catecismo, sea voluntaria.

No respondo a la totalidad de mis ideas y de mis aspiraciones, pero sí a lo que yo sería perfectamente capaz de hacer en la enseñanza oficial de España la solución que, como una transacción tan sólo, tuve yo la honra de patrocinar de acuerdo con los dignos concejales del Ayuntamiento de Barcelona cuando se sirvieron consultar para la redacción del presupuesto de Cultura.

Podría haber en todas las escuelas públicas españolas la asignatura de religión, de religión católica, y, por tanto, confesional y dogmática, pero voluntaria, tan sólo para aquellos niños cuyos padres o encargados por escrito lo pidiesen; y fuera de esa asignatura de religión, la enseñanza para todos, la enseñanza común a todos los ciudadanos, debería ser neutral en materia de religión.

Porque yo no puedo comprender cuál es en este punto de la reforma de la enseñanza, de la reforma espiritual de la enseñanza, el criterio del Sr. Presidente del Consejo de Ministros, porque S. S. viene aquí a votar el Senado un día y nos dice: ¡lechar fuera de la escuela los dogmatismos, cerrar la puerta de la escuela! Eso sí. Pero viene el otro día y nos dice: ¡lechar fuera de la escuela, cerrar la puerta de la escuela al sacerdote! Eso no. Pues ¿qué tan sinceridad, en el gran confesionario nacional, Sr. Presidente del Consejo de Ministros, ¿qué puede llevar al sacerdote católico a la escuela que no sean los dogmas de su fe?

Había también S. S. de grandes reformas tributarias. Muy bien; esas reformas son una preocupación universal; su necesidad se ha manifestado en todos los países; alguna ventaja habíamos de tener los pueblos atrasados, y por lo menos gozamos la de que no hemos de inventar nada, porque la experiencia ajena nos muestra el camino. Y en todos los países en que se ha reformado la tributación se ha planteado o se ha querido plantear, se ha visto que estaba ligada a dos principios muy peligrosos, que suscitaban graves dificultades para los gobernantes poco decididos y resueltos. Una de esas dificultades estaba en la guerra reformista tributaria, de la cual la supresión de impuestos consuetudinarios es sólo un aspecto, aunque muy importante, no puede venir sin que se vaya fatalmente al impuesto directo sobre la renta, sobre la totalidad de ingresos de cada ciudadano; y por otra parte, y esta es la segunda dificultad, esa reforma tributaria tampoco puede tener su verdadera eficacia si no va complementada con la disminución de los gastos de Guerra y Marina. Lo ha reconocido así recientemente, no un anarquista, ni un anarquizante, sino la persona de mayor autoridad política en esas cuestiones: el Ministro de Hacienda del actual Gobierno inglés. Y éste ha ido al pueblo, ha ido a sus conciudadanos, y les ha hablado en un lenguaje que no podría haber ningún ciudadano español, porque acaso cayendo el peso de esa ley vergonzosa, de esa ley profundamente antipatriótica de las jurisdicciones. (Aprobación en la minoría republicana.) El Ministro de Hacienda inglés ha ido a su pueblo y le ha dicho: para la modificación del sistema tributario yo necesito la disminución de los gastos del ejército y de la armada, y a la vez, para la disminución de los gastos del ejército y de la armada, yo necesito una campaña popular, una campaña de agitación contra el militarismo. Pues ya lo sabe el Sr. Presidente del Consejo de Ministros; si quiere ir de frente a la reforma tributaria, necesita, arrojándose de energía, aplastar con una mano a la plutocracia y con otra mano matar en germen toda aspiración que pudiera ir hacia la constitución de una oligarquía militar.

Y todavía tocó S. S. otra cuestión (entre las muchas importantes que fueron objeto de su discurso) que he dejado para el fin. Me refiero a la cuestión de la forma del régimen local, que, claro está, a nosotros muy especialmente nos interesa, y de la que yo, con especialidad, debo también hablar. La he dejado intencionalmente para el fin, porque yo creo, señores diputados, que la cuestión catalana no puede interesarnos sinceramente hasta tanto que nosotros, con la misma sinceridad, o demosstramos que nos interesamos por todos los problemas generales españoles, que son problemas generales humanos, no nos será difícil resolver también pacíficamente, arduamente, esa cuestión siempre viva, de Cataluña, y resolverla salvando las libertades de nuestro pueblo; porque si bien a no os parece que las libertades individuales pueden disolver el Estado, ¡por qué temer que puedan disolver las libertades colectivas de los varios pueblos que en una diversidad rica y fecunda conviven dentro de él?

Y termino con esto. Yo no sé si habré pecado de cándido, si a alguno de mis compañeros le parecerá que he sido un poco inocente descurriendo con tanta sencillez sobre temas tan importantes de un Gobierno. Pero soy muy nuevo en la vida pública. No he hecho nunca política activa. Fui elegido después de un año de ausencia de Barcelona, ausencia que no terminó hasta semanas después de las elecciones. Soy muy joven en la política, y no he aprendido aún a dudar sistemáticamente de toda afirmación que se haga en el curso de los debates parlamentarios; no he aprendido aún a desconfiar, también sistemáticamente, de toda promesa que salga de labios de un jefe de Gobierno; no he aprendido aún que no siempre la eficacia de los hechos viene a confirmar la elocuencia de las palabras, ruido que se lleva el viento. Eso no lo he aprendido todavía. Temo, sin embargo, temo, Sr. Presidente del Consejo de Ministros, que sea S. S. quien me enseñe esto.

He dicho.

Avui repartim el folletí núm. 4 de

JÖRN UHL

corresponent al dia 14 d'agost.

Els suscriptors o compradors poden exigir-lo encaixat en el diari.

Madrid, 21 novembre.

La política anglesa

La dissolució de la Cambra dels Comuns y les noves eleccions.--La situació dels partits

Oficialment està ja anunciada pel primer ministre Mr. Asquith la dissolució de la Cambra dels Comuns, que tindrà efecte el dia 28 del mes que som.

El fracàs de la conferència de conciliació—digne! divendres passat miter Asquith a la Cambra dels Comuns—ha demostrat que es inútil l'intent arribar a un acord sobre la qüestió de les relacions entre les dues Càmbras. Tornem, doncs, a estar en guerra. La Cambra dels Lords tindrà l'ocasió, la setmana entrant, de respondre si o no a les proposicions del govern sobre «vetos», però ja sabem prou bé quin serà la seva decisió.

No's tracta pas de que la Cambra Alta modifiqui o transformi aquest projecte. Lo que li toca fer és acceptar-lo o rebutjar-lo.

D'aquesta manera el Govern liberal ha desfer la maniobra dels lords, que darrerament han reclamat quel «Parliament bill», o projecte limitant el «vetos», sigui dispost per ells abans de fer-ho la Cambra baixa. Ab aquest procediment, els lords volien guanyar temps y passar dies, la qual cosa el Govern, rebutjant per endavant les esmenes que li puguessin introduir al projecte, per a llevar-li tota eficàcia, ha evitat l'ajornament de la batalla decisiva entre els lords y els conservadors d'una banda, y els liberals, laboristes y nacionalistes irlandesos de l'altra.

Y com que no es venen amb els lords l'avantatge del qual ja hem explicat en aquestes columnes, l'hauran de rebutjar un dia d'aquests, y totseguit el Govern apel·larà al país per medi de la dissolució de la Cambra dels Comuns y de noves eleccions generals que tindran el valor d'un plebiscit sobre la qüestió del «vetos».

Tornem a estar en guerra, digué, com hem vist, el primer ministre anglès a la Cambra dels Comuns. Y, en efecte, el dissabte passat el mateix Mr. Asquith obrí oficialment la campanya liberal amb un discurs pronunciat al final d'un banquet que li oferí el «National Liberal Club».

Les circumstàncies polítiques del moment actual—declarà—no tenen precedent en l'història constitucional del nostre país. De molt temps ençà, els lords no tenien en compte per a la voluntat del poble. Després del fracàs de la conferència, el Govern ha hagut de renunciar a tota esperança d'avinensa sobre la qüestió del «vetos», tal com ha sigut plantejada per la Cambra dels Comuns, y s'ha vist en el cas de declarar la guerra.

Estem disposats a posar fi d'una vegada per sempre a l'actual estat de coses, que constitueix una violació dels principis fonamentals de la democràcia. Nosaltres lluitem per a dos coses: l'igualtat de tots y l'establiment d'un veritable règim representatiu.

No es el règim d'una sola Cambra el que proposem, sinó una reforma que tendeixi a fer prevaldre la voluntat de la Cambra que representa al poble. El principi que defendem és el de que en un país democràtic, els representants elegits pel poble han de tenir una forsa preponderant.

En aquest mateix discurs, que fou aplaudidíssim, Mr. Asquith anuncià que les noves eleccions se celebraran aviat: el dia 8 del vinent mes de desembre quedaran llestes les dels districtes urbans y el dia 17 dels districtes rurals.

En aquestes moments creiem interessant recordar als nostres lectors que els 670 diputats de la Cambra dels Comuns se descomponen actualment en la següent forma:

Liberals	275
Conservadors	273
Nacionalistes irlandesos de Redmon	71
Nacionalistes irlandesos de O'Brien	11
Laboristes	40

Són molts els que opinen que en les eleccions del mes vinent els nacionalistes irlandesos y els laboristes no experimentaran cap diferència important en el nombre dels seus diputats y que els conservadors perdran una trentena de llocs en benefici dels liberals. Però ja es sabut que aquesta mena de prediccions es sempre un joc exposat.

A. R. y V.

De Madrid estant

Arcaaldades

Duien per Madrid que'l senyor marqués de Marianao va posar com a condició previa per ferse càrreg de l'Arcaldia, la de que li concedessin la suspensió de l'Ajuntament de Barcelona, el dia que'ls regidors no volguessin deixar-se governar.

No era la primera vegada que a tan Camalejos se parlava de suspendre l'Ajuntament barceloní y el que'l Govern es de creure que contestés lo que sempre contesta quan li parlen d'aquest assumpte.

«Barcelona s'ha fet aquell Ajuntament; que sigui Barcelona la que se'n desfasti.»

Ademés, la majoria del Municipi de Barcelona es leuonista y en Lerroux té bon tros més d'influència prop del Govern que el senyor marqués de Marianao. Encara que al senyor marqués li sapiga greu.

Però l'intenció ja està vista: en Marianao volia tenir un bastió a la mà, que li permetés amenaçar constantment y posar a aquest preu a la seva condescendència, acceptant un càrreg que casi cap municipal barceloní ha volgut.

En Canalejas no va escoltar-se y en Marianao va acceptar de totes maneres la Arcaldia.

En Marianao té molt carinyo a Barcelona: un gran concepte de si mateix y vol esser útil a la ciutat, encara que la ciutat no vulgui.

En els temps en que'ls nobles eren senyors de vots y disposaven del dret de força y càrrega, en Marianao hauria sigut un home molt temut dels seus vasalls. Té mal geni, és dominador y porta dins del seu cos una petita ànima de tirà.

Quan a Barcelona's condemnà que cridés al secretari de l'Ajuntament, com si se tractés de cosa seva, en Marianao va enfurismar-se de mala manera.

Aquella nit, a l'avant sala de can Canalejas ho deia al secretari del president del Consell.

«Si de mi dependiesse, ja suspendria al Ayuntamiento...»

Si d'ell dependguessim, el nostre pervers dir fora un pam de corda, però com que'ls temps canvien ni el marqués de Marianao's pot fer penjar per disgres que li donguem, ni podrà suspendre l'Ajuntament de Barcelona, encara que l'Ajuntament li fassi veure la padrina.

Madrid, 21 novembre.

La política anglesa

La dissolució de la Cambra dels Comuns y les noves eleccions.--La situació dels partits

Oficialment està ja anunciada pel primer ministre Mr. Asquith la dissolució de la Cambra dels Comuns, que tindrà efecte el dia 28 del mes que som.

El fracàs de la conferència de conciliació—digne! divendres passat miter Asquith a la Cambra dels Comuns—ha demostrat que es inútil l'intent arribar a un acord sobre la qüestió de les relacions entre les dues Càmbras. Tornem, doncs, a estar en guerra. La Cambra dels Lords tindrà l'ocasió, la setmana entrant, de respondre si o no a les proposicions del govern sobre «vetos», però ja sabem prou bé quin serà la seva decisió.

No's tracta pas de que la Cambra Alta modifiqui o transformi aquest projecte. Lo que li toca fer és acceptar-lo o rebutjar-lo.

D'aquesta manera el Govern liberal ha desfer la maniobra dels lords, que darrerament han reclamat quel «Parliament bill», o projecte limitant el «vetos», sigui dispost per ells abans de fer-ho la Cambra baixa. Ab aquest procediment, els lords volien guanyar temps y passar dies, la qual cosa el Govern, rebutjant per endavant les esmenes que li puguessin introduir al projecte, per a llevar-li tota eficàcia, ha evitat l'ajornament de la batalla decisiva entre els lords y els conservadors d'una banda, y els liberals, laboristes y nacionalistes irlandesos de l'altra.

Y com que no es venen amb els lords l'avantatge del qual ja hem explicat en aquestes columnes, l'hauran de rebutjar un dia d'aquests, y totseguit el Govern apel·larà al país per medi de la dissolució de la Cambra dels Comuns y de noves eleccions generals que tindran el valor d'un plebiscit sobre la qüestió del «vetos».

Tornem a estar en guerra, digué, com hem vist, el primer ministre anglès a la Cambra dels Comuns. Y, en efecte, el dissabte passat el mateix Mr. Asquith obrí oficialment la campanya liberal amb un discurs pronunciat al final d'un banquet que li oferí el «National Liberal Club».

Les circumstàncies polítiques del moment actual—declarà—no tenen precedent en l'història constitucional del nostre país. De molt temps ençà, els lords no tenien en compte per a la voluntat del poble. Després del fracàs de la conferència, el Govern ha hagut de renunciar a tota esperança d'avinensa sobre la qüestió del «vetos», tal com ha sigut plantejada per la Cambra dels Comuns, y s'ha vist en el cas de declarar la guerra.

Estem disposats a posar fi d'una vegada per sempre a l'actual estat de coses, que constitueix una violació dels principis fonamentals de la democràcia. Nosaltres lluitem per a dos coses: l'igualtat de tots y l'establiment d'un veritable règim representatiu.

No es el règim d'una sola Cambra el que proposem, sinó una reforma que tendeixi a fer prevaldre la voluntat de la Cambra que representa al poble. El principi que defendem és el de que en un país democràtic, els representants elegits pel poble han de tenir una forsa preponderant.

En aquest mateix discurs, que fou aplaudidíssim, Mr. Asquith anuncià que les noves eleccions se celebraran aviat: el dia 8 del vinent mes de desembre quedaran llestes les dels districtes urbans y el dia 17 dels districtes rurals.

En aquestes moments creiem interessant recordar als nostres lectors que els 670 diputats de la Cambra dels Comuns se descomponen actualment en la següent forma:

Liberals	275
Conservadors	273
Nacionalistes irlandesos de Redmon	71
Nacionalistes irlandesos de O'Brien	11
Laboristes	40

Són molts els que opinen que en les eleccions del mes vinent els nacionalistes irlandesos y els laboristes no experimentaran cap diferència important en el nombre dels seus diputats y que els conservadors perdran una trentena de llocs en benefici dels liberals. Però ja es sabut que aquesta mena de prediccions es sempre un joc exposat.

A. R. y V.

ECOS

CARNET D'AVUI.—Al les quatre de la tarda: Reunió de carnicers a la «Associació de Tablajeros».—Sessió de l'Ajuntament.—A dos quarts de deu del vespre: Miting de metalingües a l'Agrupació Obrera del Clot.—Vetllada obrera a benefici dels metalingües a la Casa del Poble.—Conferència del senyor Comas a l'Ateneu Obrer del districte segon.—Conferència del doctor Rustar a «La Aliansa de Cambres».

El discurs de Lluís de Zulueta, heu saput l'actualitat política y l'admiració política, també. Y aquest gran discurs que en Canalejas ha fet nivell de la seva retòrica y ha qualificat de transcendental, no fa més d'un parell de setmanes del nostre període.

Això, ademés d'esser expressió d'intensitat mental, és bon gust. Al Parlament, els pedants confien la seva victòria a la dimensió de les seves oracions. Si en un discurs no s'està una hora, el pedant se troba defraudat. Però hi ha una altra pedanteria parlamentària: la d'aquells que no poden deixar transcorrer cap dia sense fer fis de la paraula, para poder sortir en els diaris. Són uns parlamentaris que, com els vells rellotges, cada vintiquatre hores fan una sonata. El senyor Iglesias Ambrosio és d'aquests, y com que al senyor Iglesias Ambrosio li diuen per mal nom, a Madrid, el barbero il·lustrat, davant de la seva elocúncia quotidiana, els diputats li fan tota una frase:

«Demoni, este señor afecta cada día»

Elogiari la concisa elocúncia de Lluís de Zulueta que inaugura un nou gènere d'oratoria parlamentària, acceptant el consell de l'Unanimitat, que recomanava intensificar la llegenda que portaven les velles espases basques, essent curts de paraules y llargs d'idees.

En el llibre hi ha estat llegida una obra de picardia, de potinieria, d'escaques galants y d'aparato escònic, titulada «Papit-Revista». El «Papit», el setmanari picant y agut, se'n va a l'escaquer del popular teatre aragonès de tots els seus personatges, polítics, aristòcrates, artistes y el nostre «demí-monde».

«Papit-Revista», s'estrenarà a primers de desembre y serà un sucós món, y a poca sort que tinguin els autors, experts en aquestes lluites d'ingeni y de teatre, un gran èxit.

En el llibre hi ha publicat un llibre de versos — biblioteca «Jovenut», pret dues pessetes — titulat «Del cor als llavis». (Nota la senzillesa y sentimentalitat d'aquest títol hi són en totes les poesies d'aquest poeta, que sembla que escriu coses íntimes per a esser llegides en intimitat.)

En el llibre hi ha també «El testament d'Amelia», glosa de la cançó popular que ab música de la senyora Karr y del mestre Espadaler, va esser estrenada fa uns dos anys al Principal. De les poesies no volem triar una:

EL MONASTIR

En freda nit, del bras de l'estimada, he passat per la sala del monestir. Per la porta del temple mitg badada, com brasa d'or, l'altar he vist lluir.

Ha brandat la campana melangiosa, l'orgue ha poblat de bells acords la nit... La montanya era tota gloriosa y, pels estels vetllada, s'ha adormit.

Nostre alberg misteriós y solitari ens brindava repòs entre les penyes, y hem fet de nostre alberg un santuari dels goigs més nobles, dels d'alta mèl.

Y a l'aima l'he vista hermosa y bona, y han rescatat les mortes il·lusions; y ella ha sigut cent voltes verge y dona, y en la clau tota vida en sos peus.

Oh monastir, guardi de les altures! Tu has amparat el gog de mon amor, has sublimat mes terribles ventures y en la nit fresca m'has donat claror!

El senyor marqués de Marianao, ha confirmat aquell «Ecos» en el qual anunciàvem que trigaria una mica en deixar la vida regalada de la Cort, per les sessions municipals enutjoses y esvalotades. La Cort encisa al cortisà... ¿Què hi fa que'ls set cents capitals corrin per les sales municipals y que les veus ciutadanes puguin rendir-se al Saló de Cent? El senyor marqués pensa que això es molt provincial, coses de plebeus, per les quals no val la pena que el abandoni la delícia de viure que se sent per Madrid tot caminant entre les dunes rellots, l'alardur dels autos y les plomes cridaneres dels barrets femenins, que conviden a conyugar el verb amor.

El senyor marqués pensa també que un gran d'Espanya, bé pot ferse esperar.

CECS Y MALALTS DELS ULLS

Curia sense cremar, sonar ni operar. Institut oftalmic. Puntia, 47, primer. De 10 a 1 y 5 a 7. Gratia, 6 a 7

CRONICA DE BARCELONA

Els carnicers de Barcelona

El Progreso segueix callant. — Poques noves. — La Cambra de venedors visita al governador civil y al delegat d'Hisenda. — Escamament justificat dels venedors. — Reunió dels carnicers

Ens creiem tenir de respondre a la defensa que «El Progreso» tenia que fer de seus correligionaris ajenos a la qüestió totalment. Però «El Progreso» segueix callant.

Nostres acusacions han quedat y seguiran incontestades. L'orgue oficial del l'heretisme a Barcelona, resta emmutidit. «Quien calla otorga», diu l'aforisme castellà.

Y passem a la part purament informativa, que avui s'ha reduïda.

La comissió nomenada per la Cambra de venedors en la darrera Assemblea celebrada al carrer d'Aribau, ha visitat al governador civil y al delegat d'Hisenda, per transmetre les conclusions aprovades y copia de l'acta de la sessió.

Una y altra autoritat, han promès justícia per damunt de tot. Que aquesta promesa sigui un fet.

Com a fet pintoresc, reflectador de l'estat d'ànim dels venedors, contarem aquest, succeït ahir matí.

Una venedora se presentà a recollir son permís de venda al despatx del director del mercat de la Boqueria.

La bona dona el veu d'una altra fada d'aquella en que l'entregué, y ab tota bona fe, diu:

—Ai, aquest paper—el permís oficial—era més gran!

El senyor Olivella, afait, respongué:

—Potser sí que ara us creureu que fins retallo els papers per vendre les retalladures!

Sense cap comentari, relatant el fet rigorosament succeït, n'hi ha prou per pintar l'estat psicològic en que's troben el senyor Olivella y els venedors.

Absoluta desconfiança mútua.

Hem rebut la següent allocució:

«Als carnicers dels mercats de Barcelona y pobles agregats.—Tenim el gust d'invitar a tots els carnicers a la reunió general que tindrà lloc avui, dijous, a les quatre de la tarda, a la «Asociación de Taballeros y Cortantes», carrer del Pi, 14, principal, per donar-los compte de les impressions recollides per don Ferran Guitart en son viatge efectuat darrerament a Madrid sobre l'assumpte de les patents en els mercats. S'invita a la premsa.—La Junta».

El Centre Socialista del Districte VIII celebrà un miting avui dijous, per protestar de l'excessiu cupa, de les guerres y així com dels atropells que s'han comès ab vaguistes y honrats ciutadans per haver aixecat sa veu en contra dels actes arbitraris d'aquest Govern que's nomena democràtic.

A diu acte quedaren convidats tots els ciutadans y les entitats de caràcter progressiu del Districte, en el local social, Travessera, 8 (teatre Modern).

La Nova Societat d'Oficials Perruquers y Barbers posa en coneixement de tots els de l'ofici y de tots els obrers en general que ha acordat declarar el boticari de les barberies del carrer de Sant Pau, números 124, 128 y 137; del carrer de Josep Roger, número 108; Marqués del Duero, 74; Camposagrado, 29; Parlament, 44, y Cera, cantonada al d'Amalia. Y espera que tots els obrers obraran en conseqüència.

El darrer diumenge s'efectuà l'excursió ciclista organitzada per la Secció de Sport y Excursions del Centre Autonomista de Dependents del Comerç y de la Indústria que anunciàrem, qual viatge de Carretera de Matús fins a Vilassar, Argenteira, Dos Rius, Llívia, Cardener y Granollers se efectuà sense cap contratemps, dinant en aquesta darrera ciutat. Els varis socis que concorregueren en aquesta excursió se portaren molt satisfets y animats per continuar-les durant tot el curs.

La pròxima excursió, projectada per el diumenge dia 27, se farà a la serra de Montserrat y ab el següent itinerari: Calella, Ormaiztegui, Coll de Can Cona, Furió i Breda.

La sortida en el tren de les 4.15 del matí per l'estació de França fins a Calella, represento a Breda per estar de retorn al vespre.

En les últimes vegades que s'ha projectat aquesta excursió no ha pogut realitzar-se, en part o totalment, per les pluges que sobrevinieren en els dies en que s'efectuà. Hi ha veritable intensitat en portar-la a cap.

Aquesta Secció acaba d'obtenir un espai camp al carrer de Muntaner, cantonada al de Sant Sebastià (passada la Diagonal), que dedicà al joc del «football» y a la celebració de les proves dels campionats del gimnàs que comensaran en el mes de gener.

Es probable que la inauguració del nou Camp d'Sports tingui lloc en els primers dies de desembre, ja que actualment se està treballant per posar-lo en condicions d'utilitzar-lo.

Ha quedat oberta la matrícula per a ser soci del Camp d'Sports, quines inscripcions se faran en la Secretaria de la Secció, de nou a onze de la vetlla.

Pensem que aquest Centre sent la primera entitat de son caràcter que tingui un camp en aquestes condicions.

S'ha rebut aquest telefonema a l'Arcalida:

«Atacado fuerte indisposición hepática, néome obligado a guardar cama.—Mariano».

Per esser insuficient el local que interinament venia ocupant la Societat «Echola Orphenica», ha llogat la casa número 11, del carrer Durán y Bar (abans Governador), en la que ha instal·lat el seu hostatge social.

Palau de la Música Catalana ROSENTHAL PRIMER CONCERT

Servo una profunda admiració per en Rosenthal, però lo que admiro en ell no es, per desgracia, d'home artista; no, perquè no s'hi veu; lo que admira es el home màquina, possessor d'un gran mecanisme, d'un mecanisme esbojorador.

En Rosenthal, no té pas res més que això; l'ànima, el dirho l'interpretar als grans mestres, es en ell buit d'expressió; fred, sense brill; però en canvi, tot lo que siguin vèncer dificultats, que si no existeixen en l'obra ja's cuida ell de posar-les-hi, en això crec que en Rosenthal es l'únic.

El concert del diumenge no fou una nova palasa. Interpretant la «Sonata op. 10», de Beethoven, estigué fòble, no de execució, d'interpretació; les notes queien sense cap emoció; passaven els passatges, sense que en ells s'hi sentís l'ànima que batega, sota l'impressió que aquells poguessin causar-li, tot era fred; en termes més vulgars, tot era «dis», res més que «dis».

No obstant, hi han certs moments, en que l'home sembla que reacciona y vol donar colorit a lo que toca, en el que s'hi veu que també pot arribar a interpretar pulcrament; y així's feu sentir el «Passe-pied», de Bach, exquisidament ben dibuixat y que perquè ningú s'ho esperava, sorprenent, y li valgué una somollosa oació. Però per desgracia, en Rosenthal no té pocs de moments felissos com a virtuós. Y ben clar ens ho demostrà en el «Scherzo en sol menor» de Chopin, on estigué descastratíssim per complet d'interpretació. Així sí, an ell no li falla res; totes les notes sonen clares, els dits compleixen llur començ d'un modo extraordinari, però qu'importa en Rosenthal, allò no era el «Scherzo» de Chopin. En primer lloc, el temps sumament viu, massa viu; per altre, aquell pedal horribol, que com mai treu, que arriba a ficar-se al cervell; després, com es natural, les pessonances que li queden que tot ho ofeguen. Se veu que dels tres pedals de que disposava'l Sr. Rosenthal, n'hi sobraven dos; no més que ab el fort, ja'n té prou, els demés, casi no li són necessaris.

El «Rondeau», de Couperin, y «Sonata», de Scarlatti, molt ben executades. Les «Variacions sobre un tema de Paganini», de Brahms, on hi ha un canvi de dificultats a vèncer, y que serviren per a demostrarnos el portentós mecanisme de que disposa en Rosenthal. Tots els passatges foren magistralment executats, sentint-se allà, tot lo que pugui demanarse, fins octaves glissades a un temps inviolíssim.

El «Studi en terçera», de Chopin, li valgué una somollosa oació, tenint que besar aquesta obra. Fou d'una gran sensparador, no obstant, se sentia clarament el treball netíssim del pianista. A un altre se l'hi hauria criticat, tant el temps, com les innovacions introduïdes en l'obra, però en Rosenthal subjugà al públic, que li ha moments que no sent, no sent aquell prodigi de rapidesa, que li fa jurar les mans y esclatar en aplaudiments.

La «Mazurka», «Valz op. 42» y «Preludi», de Chopin, molt ben dites, en especial la primera. També tinguer aplaudiments interpretant «Berceuse», de Henselt, y un dels «Moments musicaux» de Schubert, que tota fira de programa, al final de la primera part.

Y arribarem als «Caplions», de que n'és autor en Rosenthal, y sentirem una obra dolenta, molt dolenta, però en extrem difícil, de dificultats inconcebibles y esclatava una oació, com se repetí més fèrma encara, al final de la «Humoresca» y fugada, d'ell mateix, més dolenta que l'anterior, però més difícil, molt més que l'anterior, y ab un garbuix de tenues y temes, fugats, contrapunts, etc., que barrejats ab el pedal fort que ho dominava tot, y que feia que no s'hi entengués casi res; però'l treball es musical y el pianista se'n surc casi sense esforços, y s'emporta en pos a l'auditori.

Per a pal·litzar els aplaudiments, tocà un «Studi», d'ell mateix, tot en notes repetides, que's acabà de donar a conèixer l'home màquina.

Jo crec sincerament, que en Rosenthal s'ha d'anar a sentir-lo; efectivament y tal com s'ha anunciat en un colós, un pols del menacisme, però ab la mateixa sinceritat que exposa això, tinc també que dir que tot lo que que té gran com a mecanisme, de pe de peti com a artista, tal com el concebeix jo, ja que per a esser-hi li manca si no tot, bona cosa.

SEGON CONCERT

No haig d'afegir un mot, a lo que dic ab ocasió del primer concert den Rosenthal. Abans d'ahir, punt per punt va poguerse comprovar novament, lo que'n dic; solament estigué just en la «Fantasia» de Schubert, y en el «Valz» en «sol» de Chopin, del rest del programa, res, absolutament res que s'hi veu, una ànima, que s'hi vegés a l'artista.

Ni el «Carnaval», de Schumann, ni la «Berceuse» y «Scherzo», de Chopin, aquest últim desastrosament dit, ni el «Studi en terçera», de Chopin, ni «Triana», de Albéniz (pobre «Triana»), ni el «bleu Danube», Strauss-Rosenthal obtingueren la interpretació deguda. Mecanisme, molt, però massa, y res més. En «Triana» se sentiren demostracions, un bon xic dubtoses, que apagaren els aplaudiments de els entusiastes d'aquest «home-màquina» Rosenthal.

Executà tres obres fora de programa y repetí el «Valz» de Chopin.

En Rosenthal, forosament té de passar el seu art, si no que'l nom d'art pot donar-li almenys que posseïx, es fals, y com totes les coses que descansen en una base falsa, més tard o més d'hora té d'enfonçarse. És d'esperar que'l major grau de cultura dels públics, acabarà per abolir aquests espectralitats.

A. P. S.

EN HONOR DE L'ESCUPTOR CLARA. — Avui, a les nou de la nit, els amics y admiradors den J. Clara l'obsequiaran ab un banquet en celebració dels seus recents triomfs a Madrid y a Brussel·les. L'acte tindrà lloc a la «Maison Dorée», essent el preu del cobert de 15 pessetes. Se reben inscripcions al Faïens Català.

Dissabte pròxim, 26 del que som, des de les deu del matí fins a les cinc de la tarda, tindrà lloc al Foment del Treball Nacional la elecció dels vocals y suplents patrons de la Junta local de Reformes Socials, de conformitat ab lo establert en la real orde circular del ministeri de la Governació de 9 del corrent.

L'indignitat den Vinaixa

Tota la ciutat comença indignada, la vil·la den Vinaixa, fiant damunt de Barcelona la seva escupida de isobringu y desmarcat, ab la proposició que fins els seus mateixos amics desautorissaren. Barcelona protesta indignada, de l'afrent als seus sentiments, que ha fet aquest aventurer fugitiu de la seva patria. Com a esclat d'aquesta protesta publicuem a continuació dos retalls, un de «La Vanguardia» y l'altre d'un article que en Puig y Cadafalch ha publicat a «La Veu de Catalunya».

«Todos los incidentes ocurridos en la última sesión municipal dedicada a los presupuestos, quedan eclipsados por la emienda del Sr. Vinaixa proponiendo reducir a la mitad la pensión que el Ayuntamiento concedió a la señora viuda del Sr. Rius y Tauler, en testimonio de gratitud por los eminentes servicios prestados a Barcelona por aquel patriota inolvidable.

No es extraño que se trate de suprimir o reducir la pensión cuando se hace todo lo que se puede para destruir la obra magnífica que la motivó; cuando la herencia de Rius y Tauler citada en la exposición y desarrollo de esta ciudad, en el lustre de sus empresas y en la gloria de su renacimiento corre peligro de quedar para siempre paralizada es imposible, gracias a la intrusión de unos elementos divorciados del verdadero sentido municipal y del puro amor a la población en que se encierra el alma del insigne barcelonés.

Si se ha pretendido con tan odiosa proposición satisfacer una venganza personal o infligir una molestia a un compañero de Consistorio, la molestia, convertida en agravio, recae sobre la ciudad de los condes, elevada a insignie altura por Rius y Tauler y que no puede menos de compararse con obra con obra y tiempo con tiempo.

«Ahir en l'Ajuntament hi hagué de tot això, un episodi tristíssim de despecte a Barcelona».

El regidor Vinaixa, valencià, va aixecarse demanant que's suprimís la pensió votada per la ciutat a la viuda den Rius y Tauler, l'home de la nostra Exposició Universal, el fundador, podriem dir de la Barcelona moderna.

El regidor Vinaixa no ha tingut temps de saber lo que representa el respecte a la memoria den Rius y Tauler.

En Vinaixa, vingut rapidament de Valencia, pujat depressa a llocs elevats, no sab que hi ha coses fora de la discussió dels ciutadans, per sobre les lluites polítiques, que no poden com coses sagrades, esser objecte de venjança, y es el respecte als grans homes nostres que foren, y als vots de la ciutat, solament coneguts per l'afecte de tots.

En Vinaixa no ha sapigut detenir-se davant la cortesia a que obliga sa càrta de foraster, massa depressa enfilat, ni davant lo sagrat d'una memoria venerable, però l'altres, ni davant el respecte d'una dona que fou la companya d'amargures d'un gran home a qui la ciutat rescabala ab una pensió modesta, sacrificis materials y morals immensos.

Hi ha gent que's recorden dels nostres homes sols per bafaroms.

Recordem les campanyes contra Catalunya suposant l'obedi, que mai ha estat del nostre costat Verdaguers.

Ara la boca es l'invers, la venjança política's tira contra la memoria dels nostres passats.

Per sort en Vinaixa's quedà sol; els seus propis amics barcelonins declararen que ses paraules no devien ni escriure's, y per l'honor de l'Ajuntament devien esser considerades com si no fossin dites.

Per sort la sanció pública caigué sobre d'ell, en el mateix moment, per mans dels propis amics catalans.

UNA ERRADA. — Una deploable errada de caixa ens feu dir ahir en la ressenya de la sessió celebrada per la Diputació, que'l senyor Pich y Pon a l'esseri demanades pel senyor Argemí explicacions sobre una conferència que donà, havia posat «la cara grotesca».

Havia de dir «el cara grotesc». Havia de dir «el cara grotesc». Havia de dir «el cara grotesc».

«Salvatella».—Congrés.—Madrid.

C. N. R. districte tercer espera minoria parlamentaria Esquerra catalana de fensar valentment servei voluntari al districte i'll servei militar obligatori.

President, Durán y Borí.

«Salvatella».—Congrés.—Madrid.

C. N. R. districte tercer espera minoria parlamentaria Esquerra catalana de fensar valentment servei voluntari al districte i'll servei militar obligatori.

President, Durán y Borí.

ELS TERRAIRES. — Una comissió de patrons carreters terraires visità avui al governador per tractar de l'actual conflicte que sostenen ab els seus obrers.

Segons ens digué el governador, els patrons se troben catats de sostenir la lluita, en la qual se troben pesats en mala situació, estant a punt de perdre'l «lock-out» que declararen. En vista d'això els signen terminar el conflicte y estan disposats a transigir ab els obrers.

El senyor Portela conferencià ahir ab l'arxibisbe de Sabadell, el qual li manifestà que regnava tranquil·litat completa a la veïna població.

Aquesta nit, a les deu en el local de «La Alianza» de cambres (Guardia, 12, principal), hi donarà el doctor don Narce, un curs de conferència desenvolupant el tema «Influència de l'element social en la manera d'esser dels pobles».

L'U. F. N. R. del districte II

Per als propinients dissabte y diumenge, té preparades importants festes la Secció Recreativa a l'U. F. N. R. del districte segon.

El dissabte tindrà lloc el «Ball de la Pubilla», que tant d'èxit obtingué el passat mes d'octubre. Estarà amenitzat per una reputada orquestra y en ell les tres se'nnyores que resultin elegides Pubilla y Pubillettes, se'll obsequiarà ab magnífics presents.

El diumenge hi haurà funció de teatre representant, pel notable quadre dramàtic de la Secció, les boniques comèdies «Ca la modista» y «A la prevenció», acabant la festa ab ball de societat.

Lo atraient del programa y la bona organització que a tots els actes celebra dona l'esmentada Secció Recreativa, permeten assegurar que l'hostatge de l'U. F. N. R. del districte segon, se veurà tots dos dies molt animat.

—Si patiu de l'estómac, fèrxe o ronyons, useu en els menjars l'aigua preparada ab Sals del Pilar, de Mediana d'Aragó y cureu radicalment.

FOOTBALL.—Ampliam la nova que publicarem en nostra edició del dimars donant compte de la festa que'l pròxim diumenge se celebrarà en el camp que posseïx el «Universitari Sporting Club» en el carrer de Concega, davant l'Hospital Clínic, podem avui afegir que comensarà a les tres de la tarda y que per a'l partit de «foot-ball» els estudiants, espigolant de assí y d'allà y fins emmaltant elements a sos adversaris, han lograt organitzar un «team» digne de medir les seves forces ab el que presentarà el per ara invencible «F. C. Barcelona».

El mencionat «team» d'estudiants està compost dels següents jugadors: Codina, porta; Irizar y Torres (C.), defenses; Larrañaga, Aguirreche y Comanala (A.), mitjos; y Baneris, Torres, Comanala (C.), Ovejero y Roteta, davanteres.

«Barcelona» estarà representat per: Solà, porta; Brí y Amecchazurra, defenses; Grau, Peris y Ponsà, mitjos; y Fomis, Arillaça, Rodríguez, Wallace (E.) y Wallace (C.), davanteres.

Difícil es preveure, donada l'igualtat de forces d'abdos bandos, qui s'emportarà la victòria. Solis podem assegurar ja desde ara, que si els que prenen part en la lluita fan tot lo que poden y tot lo que saben, que es molt y molt bonic, el partit de diumenge pot resultar digne «pendant» ab el que el mes de setembre prop-passat ab jugaren nostres camps ab els mariners de l'esquadra anglesa, y del qual tan gran record guarden els pocs espectadors que tingueren la sort de presenciar-lo.

La entrada, conforme ja diguerem, serà per rigorosa invitació.

L'Agrupació de Societats per accions de Catalunya ha dirigit a la Comissió dictaminadora del projecte d'inspecció de Bancs y societats anònimes, una Memoria a fi d'introduir en el mateix algunes modificacions, sense les quals opina la entitat que'l projecte fora perjudicial.

«Bona digestió. Pera aconseguir-la's que tenen l'estómac malalt, si'mossa l'ús de medicaments que tonifiquen, obrin la gana, auxilin l'acció digestiva, que siguin descongestionadors de la mucosa gastro-intestinal y reconstituents. L'Elbix Estomacal de Sals de Carlos produeix aquests efectes».

El secretari de l'embaxada Marroquina, Mahomed ben-Rahamon, ha sortit de Barcelona cap a Madrid.

El governador va rebre ahir la visita del coronel de seguretat, de l'inspector de detall senyor Píñero y d'altres quefies de diu cos que anaren a parlarli de assumptes relacionats ab l'organització de l'esmenat cos.

Segons sembla hi ha certa mala mar en aquest, sobre lo dels plusus, de lo qual no varem parlar ja fa algun temps.

El senyor Parçó té presentada per dita causa la dimissió del seu càrrec, però per ara no li ha estat acceptada pel Govern.

Un confrare també parlava anit de que els quefies del cos havien demanat col·lectivament esser traslladats a altres provincies, però el senyor Portela ens ho desmentí, dient que l'únic que havia demanat el trasllat era un capità y encara per motiu d'indole privada.

De totes maneres, el governador continuant les gestions del seu antecessor senyor Muñoz, ha sollicitat del Govern la concessió d'un crèdit extraordinari per pagar satisfere els plusus encara no pagats als guardes.

—BRICHES, sombrero, ARCHS, 3.

Com president de la Junta provincial d'Instrucció pública, el governador civil convoca a les mestres a les qui convinguin figurar a la llista d'aspirantes a servir interinament escoles públiques oficials, pera que presentin les seves instances ab les fulles de serveis, dintre del pla de quinze dies.

AGRESSIONS. — Ahir, cap a les onze del matí, al passar pel passeig de Gracia, prop del carrer de Provensa, els carreters terraires Manuel Gisbert y Josep Anseljo, menant dos carros de runa, foren agredits per sis vaguistes.

Els dos terraires se defensaren y els agressors fugiren.

Ahir matí també fou trobat per la guarda civil a la carretera de Sant Andreu, ab una ferida a l'espatlla, l'obrer Joan Hernández, Buena, de Salamanca, que treballa en la fàbrica d'apresta y tintes, que'l senyors Mercader y fills tenen en el carrer del Dos de Maig, 2, y en la qual hi ha una vaga de tintorers. Segons declarà el ferit, al sentir-se per l'espatlla se girà vègent a dos subjectes que fugien.

El governador, parlant anit d'aquest succe, ens digué que no podia dir-se si els que cometen aquestes covardes agressions són vaguistes o altres elements que s'aprofiten dels actuals conflictes del treball per promoure desordes o satisfere venjances personals.

—JOIES, màquines fotogràfiques y objectes de subasta pera la compra de l'Abacoria Central.

La Secció Permanent de Propaganda Autonomista del C. A. de D. C. y de la I., anuncia per la vetlla del dissabte dia 26 del corrent, una conferència política a càrrec del soci don Josep Bor-das, essent el tema «De Catalanismes».

Què fa en Mariano?

La seva malaltia es por d'haver d'intervenir en el negoci de les aigües?

El telegrama que's rebé a l'Arcalida anunciant que'l nou arxibisbe de real orde senyor marqués de Marianao, no pot pendre encara possessió del seu càrrec, posà ahir un interrogant en totes les converses ciutadanes. (Totdium se preguntava, què li deu passar an el marqués per retrassar d'aquesta manera el pendre possessió del seu càrrec. Y es que totdium considerava també que aquesta malaltia ha vingut emmaltantament, a l'arxibisbe.

Primer, envia a buscar el secretari, després, quan aquell es al seu costat, se'n va cap a Reus, més tard anuncia per a'l dimars al seva arribada a Barcelona y per últim, quan tothom l'esperava, aquest telegrama anunciant la malaltia. Què es tot això?—heusaquí lo que ahir tothom se preguntava.

Lo que segurament hi ha—y això no li perdorà mai Barcelona an el senyor marqués de Marianao—es aquesta diguem-ne por, de presidir com arxibisbe la sessió que ha de celebrar-se dissabte per discutir el concurs d'aigües. La ciutat, si es que ha de tenir consideracions als arxibisbes de real orde, es pera que li defensin els seus interessos quan aquests perillen davant la voracitat d'un aventurer seguit d'una guarda pretoriana d'esclaus. Si el senyor marqués de Marianao no té'l valor de votar contra l'expoliciació que's prepara, votant així ab l'expoliciació y a favor dels interessos de Barcelona, no hi ha necessitat que prengui després possessió del càrrec, perquè aleshores la ciutat ja no l'haurà de menester pera res.

La present setmana s'efectuà la elecció parcial de vocals, patrons efectius y suplents de la majoria d'entitats patronals, en la qual deuran nomenar els delegats que la representaran per l'acte de l'escrutini general.

L'Unió Gremial en Junta general se reunirà avui y demà, a les quatre de la tarda en son estatge, Mendizábal 21 principal, pera verificar la elecció de vocals efectius y suplents pera la renovació dels càrrecs en la Junta local de Reformes Socials y el delegat que en nom y representació de l'entitat ha d'assistir a l'escrutini general.

S'avisà a totes les entitats gremials adherides a l'U. G. que a la Secretaria de la mateixa, de nou a una del matí y de nou a onze de la nit, se'll facilitarà quants dades y impresos siguin precisos pera efectuar ab arreglo a dret les dites eleccions.

Avui, a dos quarts de deu del vespre, en l'Ateneu Obrer del Districte II tindrà lloc la primera conferència sobre l'«Origen de Barcelona», anant a càrrec del distingit escriptor don Ramon M. Comas.

L'acte serà públic.

La Societat de Geografia Comercial celebrà la solemne sessió inaugural d'aquest curs el dissabte pròxim, dia 26 del corrent. A les deu de la nit, en el saló d'actes del Foment del Treball Nacional, estant el discurs a càrrec del vicespedit don Francesc Carreras y Candi, que tractarà del tema «Nostra exportació a Orient».

Avui arribarà a nostra ciutat el simpàtic catalanó director propietari de «La Veu del Canigó» y primer tinent d'arxibisbe de Perpinyà M. Horaci Chauvet, qui ve pera arrodonar la col·laboració artística y literària del seu periòdic ab elements de Catalunya. Se proposa visitar algunes corporacions científiques y culturals de Barcelona.

Que sigui benvingut nostre excelent donfrare.

—Gran Exposició de Mobles Dirat, Mendizábal, 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54.

El Comitè Executiu de la Exposició de Valencia, ha concedit a don Salvador Albert d'iputat a Corts per la Bisbal. Diploma d'Honor y Cooperació per sa conferència «La Indústria Corcho-Papenera» en el curs d'Economia Agraria y Exportació que organitzà el grup 4 de la Secció d'Agricultura.

El passat dimars va reunir el Consell directiu de l'U. F. N. R. i'llaller, y entre altres acordats d'interès, acordà comensar una activíssima campanya pera donar al Centre un caràcter marcadament federal nacionalista republicà.

Entre'l veïns del districte sisé hi ha una veritable expectació per l'obra que projecta realisar aquest popular y prestigiós Centre Fivaller.

PILOTA BASCA. — La Societat «Sport Vasco» organisa pera diumenge vinent a la nit un gran festival ab motiu del quart aniversari de la seva fundació. Hi pendran part els millors elements ab que compta nostra única societat de pilota.

Oportunament donarem més detalls.

Ha sigut presentada la instancia demanant permís pera allargar el tramvia de Horta fins a la Iglesia Antiga.

El governador l'ha enviat a l'Ajuntament.

L'Anònima de Tramvies ha sollicitat permís pera construir una línia desde'l Paral·lel a la plassa de Murcia, pels carreers de Lleida y Tamarit (Parc de Montjuïc).

La Companyia del tramvia de Sant Andreu ha recorregut contra l'acord obligant a posar planxes metàl·liques als pujadors, y contra un altre acord concedint passatge gratuít als agents de l'autoritat, ab les limitacions que ja varem indicar.

Està en estudi la supressió del camí-travessera de les Corts, lo qual obligarà a reubicar la línia divisòria entre Barcelona y Sarrià.

BANYERES WATERS LAVABOS JAUME SAURET 7 PELAI, 7

El governador civil ha concedit l'exempció de subasta pera la compra de l'Abacoria Central.

Els propietaris del carrer d'Arores sol·liciten que's tanqui el pas de carros per la part del carrer de la Boqueria.

—Les Pastilles Morelló es el medicament més racional pera curar els refredats, tos, catarris, bronquitis, etc., etc.

La vaga dels metal·lúrgics

CRONICA DE FORA

CATALUNYA ESPANYA EXTRANJER

(PER TELEFON Y TELEGRAF) NOVES DE PORTUGAL

Les vagues. — Biblioteca pública. — De instrucció. — La venda de l'iat "Amelia". — Accident ferroviari. — Dos morts y cinc ferits

Lisboa, 23 novembre. — Els alumnes de l'Escola Politécnica s'han declarat en vaga. Se creu que mitjançant un arbitratge del ministeri de l'Interior, se solucionaran les vagues existents en diferents poblacions del Nord.

Els missioners de l'Esperit Sant han proposat al Govern transformar-se en Associació missionera per complir la seva missió en les possessions portugueses d'Àfrica, reconeixent el nou règim y donant l'ensenyament, baix l'inspecció de l'Estat.

La Biblioteca del Palau de l'Ajuda serà transformada en pública.

Està acordada definitivament la venda de l'iat "Amelia", en la quantitat de 250 mil duros.

Un tren de Santarém arrollà a set obrers que treballaven en un túnel immediat a Rio de Janeiro.

Dos d'ells resultaren morts y cinc greument ferits.

ELS FUNERALS DE TOLSTOI

Petersburg, 23 novembre. — El tren que transportava les restes del comte Tolstoi, ha arribat a Saseka, a les vuit del matí.

A l'estació hi havia una gran gentada. El fèretre ha estat portat pels fills del difunt y pàgesos, fins a Irsniana-Poliana. El fèretre anava precedit de pàgesos que portaven un estandart en tela blanca, ab aquesta inscripció:

«Leó Nicolaeuitch, el record de la teua bondat no s'esborrarà mai de la nostra memòria. — Els pàgesos abandonats.»

Seguien dos corsos d'estudiants, que cantaven alternativament el cant «Etern record».

El corteig terminava ab quatre cotxes carregats de corones.

A Irsniana-Poliana fou col·locat el fèretre en una habitació de la qual se'n treuen abans tots els mobles, deixant-hi sol el retrat d'un germà de Tolstoi y el bust de Budia.

Davant del fèretre hi ha hagut una llarga desfila de persones que volien donar l'adeu al difunt.

Els pàgesos de Irsniana-Poliana han estat els primers en anar a visitar el cadavre de Tolstoi.

L'infamació tindrà lloc en el bosc de l'Almeida, situat sobre un turó.

Deixant a un segon pain tots els altres acompanyaments, els diaris russos continuant oientse amargament de la mort de Tolstoi, la perduda del qual és una desgracia nacional.

Mai el dolor d'un poble fou tan gran y tan sincer.

Avui, ab motiu de l'enterrament de Tolstoi, se tancaran les escoles y en els teatres no s'hi farà funció.

La casa d'Atoporo, ont ha mort en Tolstoi, ha estat envaïda pels seus habitants y serà convertida en museu.

L'administració dels ferrocarrils ha fet col·locar en la casa mortuoria una placa que diu la següent inscripció:

«Leó Nicolaeuitch, Tolstoi, morí aquí el 7 de novembre de 1910.»

A Petersburg s'han format grups nombrosos d'estudiants y d'estudiants en l'avinguda Nevski, davant de la catedral de Kasan.

La policia volia la plassa y agents a cavall cuidaren de l'orde.

Un cert nombre de manifestants cantaven el cant fúnebre «Etern record».

A PORTUGAL

Lisboa, 23 novembre. — Les vagues vian solucionantse.

Els ferroviaris han reprès el treball.

Els tramvies de Lisboa circulen regularment a conseqüència de l'arbitratge del ministeri de l'Interior, entre'l personal y l'administració anglesa de la companyia.

LA REVOLUCIÓ A MEXIC

Washington, 23 novembre. — Segons telegrames particulars y d'origen revolucionari, els rebels mexicans són actualment amos de Gómez Palacios y de Torreón.

Se creu que s'apoderaran de Chihuahua y de Puebla.

Ahí tingueren lloc seriosos combats.

Dos destacaments de cavalleria dels Estats Units han sortit per la frontera a fi de protegir els interessos nacionals.

ENTERRAMENT DE TOLSTOI

Petersburg, 23 novembre. — A Jasnaja s'ha verificat l'enterrament de Tolstoi.

Acompanyava el cadavre una immensa multitud.

Al rebre el cadavre sepultura, la multitud posada de genolls entonà sentit cant.

No's pronuncià cap discurs.

La tomba quedà coberta de corones.

Aquestes ocupaven una gran extensió a tot el voltant d'aquella.

SUBVENCIONS

Madrid, 23 novembre. — El senador senyor Bofarull, ha presentat una esmena al capítol quint del pressupost de Gracia y Justicia demanant una subvenció de 24 mil pessetes per al Col·legi de substatadors públics de Barcelona, pels serveis que presten en l'orde judicial.

Aixmateix ha sol·licitat el ministeri de Instrucció pública, subvenció per les escoles públiques de Mata y del director general de Correus l'establiment del servei directe entre diversos punts de Girona.

"RIMA ETERNA"

Madrid, 23 novembre. — En el teatre Lara s'ha estrenat la obra «Rima eterna», dels germans Quintero.

El producte d'aquesta funció se destinava a benefici del projectat monument a Bocquer.

L'obra és bastant fluixeta.

El públic s'ha demostrat benèvol.

El teatre oferia un aspecte brillantíssim, haventse recanat 3,000 duros.

Parogeneral a Huelva

El conflicte s'agrava havent arribat a Huelva nombroses forces de la guarda civil. Tancament dels tallers de les mines de Riotinto. — El nou governador

Huelva, 23 novembre. — El jefe de la guarda civil, d'acord ab el governador, ha telegrafiat a tots els pobles de la provincia, ordenant la concentració a la capital, de tota la força que està a les seves ordes.

A la barriada del Polvorin, la multitud plantà cara a una secció de la guarda civil a cavall, manada per un oficial, el qual tingué de donar una càrrega para dissoldre's grups.

El director de les mines de Riotinto ha ordenat el tancament dels tallers.

Se tem que falti l'illuminat. Els carabassers vigilen les fàbriques de gas y electricitat.

Pels voltants del diu s'ha procedit al transport del peix a les estacions.

La tardança en arribar les forces ha causat molta intranquilitat, y mercès a la sensatesa dels vaguistes no s'han registrat disturbis, doncs la població ha estat entregada a ells tot el dia.

Ahí al vespre, se reüniren els obrers para prendre acord respecte de l'actual situació.

L'autoritat civil conservarà'l manament ajudat de la militat.

Durant la nit passada hi ha hagut pels carrers molts grups, que la guarda civil vigilava.

Als esquirols vinguts de fora secunden als vaguistes.

Ha arribat un batalló d'infanteria, un regiment, procedent de Sevilla, y el canoner «Núñez de Balboa».

Els molt costos al veïnat provindre d'articles de primera necessitat. Avui ha faltat pa.

Els descarregadors dels dipòsits de minerals demanen a les empreses mineres que millorin les tarifes en els preus de càrrega y descàrrega dels vagons.

Les forces han ocupat les avingudes, el pont y les fàbriques.

La situació és crítica y no sembla que porti camí de solució.

El governador ha telegrafiat al senyor Merino que havia pres possessió del càrrec, havent convocat a una reunió a patrons y obrers, sense que's pogués arribar a un acord, però que té la confiança de que d'una segona reunió vindrà la solució del conflicte.

ESCAÑOL EN UN TEATRE

Madrid, 23 novembre. — En el teatre de Novetats se representava l'obra «Luz en la fabrica».

En una de les seves escenes s'ajudia ironícament als alumnes de Medicina.

Aquesta obra, un gran escàndol obligant a suspènere la funció.

La sala fou desallotjada pels guantes, a cops de sabre.

En el carrer se reproduï l'escàndol.

Hi hagué toc d'atenció y s'efectuaren algunes detencions.

L'AVIADOR MAUVAIS

Madrid, 23 novembre. — El conegut aviador Mauvais, acompanyat d'un redactor de l'«Heraldo», realitza avui un vol, passant per sobre's pobles de Chamileja y Nivalvaro, retornant a Madrid.

NOU EDIFICI DEL CONGRÉS

Madrid, 23 novembre. — La Comissió de govern interior del Congrés persisteix en construir un nou edifici para dita Cambra.

Costarà 25 milions de pessetes, quantitat que facilitarà una entitat bancaria, percibint interès anual de 4 per 100 amortitzable en 50 anys ab els recursos del Congrés y l'assignació de l'Estat.

Se construirà l'edifici en el solar que ocupa ara la Casa de la Moneda.

L'edifici capacitarà para que tingui habitació en l'edifici el president de la Cambra y els seus funcionaris del mateix.

Aquest assumpte y el de les dietes dels diputats se tractaran en la sessió secreta del Congrés el dilluns pròxim.

Respecte les dietes, les opinions dels diputats són oposades.

L'ESVALOT DELS ESTUDIANTS

Madrid, 23 novembre. — El senyor Merino parlant del succés d'ahir a Barcelona promougué pels estudiants, li ha tret tota importància, dient que's tractava sols d'un petit esvalot dels que ab tanta freqüència se repeteixen a la ciutat comtal.

LES TELEFONISTES

Madrid, 23 novembre. — Una comissió de senyores telefonistes ha visitat al ministeri de la Governació para demanar el millorament dels seus habers.

El senyor Merino ha promès fer alguna cosa en son favor.

EN MERRY DEL VAL

Madrid, 23 novembre. — Demà marxa cap a Tànger para posseir-se'n el marqués d'aquella Legació, el senyor Merry del Val.

L'ha visitat el secretari del Mokri para agrair-li les atencions de que havia sigut objecte.

"EL PAÍS"

Madrid, 23 novembre. — «El País» califica de tradicional l'odi que senten els espanyols pels frances.

Diu que es tan tradicional com beure vi bo y tocar la guitarra, y que contra els frances escrigueren notables obres els millors estadistes espanyols.

Afegeix que de tenir consciència's espanyols, no quedaria a Espanya ni un franc, desde 1898, en què's van perdre les Filipines.

L'IMPOST DE TRANSPORTS

Madrid, 23 novembre. — El president de la Federació Agraria de Lleuant senyor Estruch, ha visitat al ministeri d'Hisenda para tractar de la supressió de l'impost sobre fruites.

El senyor Cobian li ha dit que'l Tresor necessitava dit ingrés però que'l reduiria a la seva mínima expressió y que si en el pressupost pròxim era possible, el suprimiria per complet.

LES COMPANIES D'ELECTRICITAT

Madrid, 23 novembre. — Representants de diverses companyies de electricitat han visitat al senyor Cobian para demanar-li que se's rebatxi l'impost d'utilitats.

Estudiants y jesuïtes

Acte d'expansió. — Discursos de tons radicals. — Dos jesuïtes intervenen. — Manifestació de protesta. — Col·lisions

Salamanca, 23 novembre. — Els estudiants de quart any de Medicina anunciaren als interns que se'ls havia augmentat el sou.

Para celebrar-ho anaren als jardins de Sant Francesc y allí s'expandiren, pronunciant discursos de tons radicals.

Un dels estudiants pujà a una farola y donant visques a la llibertat, digué que s'havia d'enderrocant el existent.

Nega que'ls projectes de caràcter econòmic siguin reforma interna social de la economia nacional, sinó que són una reforma de procediment del Ministeri d'Hisenda.

Sosté, fundantse en dades que aporta, que'ls impostos progressius estan mantenint en quasi tots les nacions.

Diu que no's busca en l'impost progressiu el major rendiment, sinó la major equitat.

Se dona per acabada la discussió contra la totalitat.

El senyor SUAREZ INCLAN, com a president de la Comissió de pressupostos, fa algunes aclaracions a l'article primer ab motiu d'unes esmenes presentades pel senyor Azcarate, dient que la Comissió estima inadmissible part de dites esmenes.

Llegí l'article ab les modificacions esmentades.

El senyor AZCARATE creu que deu establir una distinció entre la part fiscal y social del tribut.

El senyor PEDREGAL combat també els impostos indirectes.

Reconeix la comoditat de la seva redacció, però diu que notoriament són injustos y perjudicials per al pobre.

El senyor AZCARATE proposa certes ampliacions.

El senyor SUAREZ INCLAN diu que de moment no poden acceptarse.

Intervé'l senyor ESPADA, exposant el criteri del partit conservador.

Els carlins demanen votació nominal para aprovar diverses esmenes.

Aquestes són aprovades.

El senyor BUGALLI fa algunes observacions a l'article primer y s'acaba la sessió.

CONGRES

SESSIÓ DEL DIA 23

Sobre la sessió a les 3 i 10, baix la presidència del comte de Romanones.

Al banc blau, els senyors Merino, Arias de Miranda y Burell.

Se dona compte de la mort del diputat don Adolf Suarez de Figueroa.

El comte de ROMANONES pronuncia sentides frases a la memoria del senyor Suarez de Figueroa, lamentant la mort del insigne periodista y conegut polític.

Proposa que consti en acta el sentiment de la Cambra.

El senyor MOROTE s'associa a les paraules del president, després de fer l'apologia del finit.

El senyor BURELL fa lo mateix en nom del Govern.

La Cambra, acorda que consti en acta el sentiment per la mort del senyor Suarez de Figueroa.

Pregi y preguntes. — El senyor BURGOS demana dades y antecedents sobre la vaga de Huelva.

El senyor IGLESIAS (Pau) llegí un telegrama en el qual se diu que'l conflicte s'ha produït per haverse negat els patrons a complir el compromís contra ab els obrers en un pacte concertat davant del governador civil.

Recorda els fets de 1886 y senyala el greu estat d'exclacació de les masses obreres, cridant l'atenció del ministeri de la Governació sobre l'actitud d'intransigència en que generalment se col·loquen les companyies estrangeres.

El senyor MERINO exposa que no hi ha hagut, fins ara, cap atropell; que'ls obrers mineros no secunden el paro y que'ls d'algunes fàbriques sí no acudiren al treball ho feren així per no estar garantida la llibertat y la seguretat dels no vaguistes.

Aquest matí, garantides la llibertat y la seguretat, entraren quasi tots els treballadors, deixant de ferio els descarregadors.

No sab si hi ha hagut algun pacte y si està incomplet.

Oferíx que la autoritat gestonaria, en la mida de ses forces, una solució, y avarà lo del pacte para ferio complir si existís.

El senyor BURGOS rectifica dient que no té cap relació ab els patrons, però's defensa en aquest assumpte, perquè la Companyia de Riotinto ha donat grans millores als obrers.

El senyor IGLESIAS (Pau) també rectifica y diu que allí s'ha intentat diferenciar les resistències de la organització de societats de resistència, però no ha sigut possible ferio pels obstacles que ha posat la empresa.

Tornen a rectificar abdos.

El ministre de FOMENT, contestant a preguntes que va fer ahir el senyor Iglesias (Pau), nega que hagi existit favor en la col·locació dels desordenades de Foment y ofereix castigar l'establiment de càmines en les mines de Villadri y Puerto Llano y ordenar que's paguin els jornals al temps degut.

El senyor ROMEO denuncia abusos en el treball de les mines de Sierra Almagra, ont els nois de 10 anys treballen nus, els homes baixen fins a 200 metres, ab escales, y s'entenen en garteries ont homes de mitjana estatura no poden permànixer drets.

El senyor SANTA CRUZ confirma tot així y en dona la culpa als enginyers de l'Estat que ho toleren.

No basta — diu — reformar les condicions del treball minier, sinó que s'han de castigar els abusos com els denunciats, para que'l distig serveixi d'escarniment para lo succés.

El senyor CALBETON diu que ab la reforma del Códic miner, en la que hi ha una part referent al treball a les mines, se remeiaran tots aquests mals.

El senyor SANTA CRUZ fa algunes preguntes als ministres de Marina y Governació.

El senyor BARRAL denuncia que a la residència dels jesuïtes de Madrid hi ha el P. Cabral, fugitiu de Portugal y que, segons «O Mundo», és Lisboa, aquest religiós se dedica a redactar y repartir unes fulles contra'l Govern portugués, algunes de les quals han sigut recollides a la frontera.

Demana que'l Govern comprovi aquests fets, que — diu — revesteixen gravetat.

Denuncia després que en un poble de Extremadura se prohibí una reunió que's volia celebrar para commemorar el triomf dels republicans portuguesos.

El ministre de la GOVERNACIÓ diu que en lo referent als jesuïtes procedents de Portugal se complexa la llei.

El senyor PIDAL (Manuel) denuncia que a Badajoz se fa una campanya violenta per republicans portuguesos y espanyols en contra la guarnició d'aquella capital.

Conferencia interessant

El notable periodista catòlic senyor Berrueto, es partidari de la separació de l'Esglesia y de l'Estat

Madrid, 23 novembre. — A l'Ateneu hi donà aplec la seva anunciada conferencia el notable periodista catòlic senyor Berrueto.

A les tribunes hi havia moltes senyores y sacerdots.

Als escos hi vegeren als senyors Azcarate, Meluades Alvarez Labra y molts altres significats apleistes.

El conferenciant, que fou molt aplaudit, aludí a les manifestacions catòliques últimament celebrades, combatentes durament, per considerades renyides ab l'espirit de l'Esglesia.

Fen protestes de la seva fe catòlica, però censurà als que convertien la religió en estandart polític.

Demana fondes transformacions en els procediments que segueixen els catòliques en la defensa de la religió.

Ab solida y convincent argumentació advocà per la separació de l'Esglesia de l'Estat, estimant que així donaria més prestigi a l'Esglesia.

La conferencia fou després molt comentada pels conceptes, alguns atreïts, que emetí el conferenciant.

Aquest, no obstant, fou calorosament felicitat per la seva magnífica disertació.

BANQUET D'HONOR

El senyor Canalejas diu que'l partit liberal viurà per la totalitat del seu programa y seguirà governant pesi a qui pesi

Sevilla, 23 novembre. — A l'Hotel Madrid ha tingut lloc el banquet organitzat pels elements liberals en honor del senyor Canalejas.

Assistiren uns 300 comensals.

El senyor Rodríguez de la Borbolla brindà pel president del Consell, al que anomenà defensor de la patria y de la llibertat.

El senyor Canalejas entonà un himne a la bandera y a la llibertat dient que jamai les abandonarà, encara que quedi tot sol.

El partit liberal — afegí — proclama la llibertat de consciència y la llibertat econòmica.

El partit liberal seguirà governant pesi a qui pesi.

Viurà per la totalitat del seu programa.

En tots els paràgrafs del seu discurs, que fou admirable, ressonaren seriosos omissions.

Al final els aplaudiments foren delirants.

JOCES FLORALS

VALLS, 23 novembre. — En els Jocs Florals que se celebraran en aquesta població en el mes de febrer de 1911, se concediran els següents premis:

Ordinari: — «El natural». A la millor poesia que més bonhomia cantí l'AMOR. Qui l'obtingui, tindrà dret a designar la reina de la festa.

«Englantina». Serà donada a la millor composició poètica sobre un tema de PATRIA.

«Viola». Oferta a la millor poesia religiosa o moral que tinga per tema l'E.

Extraordinari: versos — 100 pessetes, de l'arquebisbe de Tarragona, a la millor «Oda a la Mare de Deu de la Candelà», ab motiu de les festes dezanals que li dedica la ciutat de Valls.

Un objecte d'art, de D. Anselm Gutsch, president de la Diputació provincial de Tarragona, a la millor composició poètica de tema lliure.

100 pessetes, de don Josep Balcells, Senador d'aquesta provincia, a la millor «Elegia pastoral».

100 pessetes, de l'Associació Catalana, a la millor «Poesia d'estil popular», tema lliure.

50 pessetes, de la Cambra Oficial de Comerç de Valls, a la millor composició poètica de tema lliure.

Prosa: — 100 pessetes y el títol de soci de mèrit, del Centre de Lectura de Valls, al millor «Conjunt de proses literàries de curtes dimensions y de caràcter amatori».

Obres completes del doctor don Jaume Balmes, luxosament enquadernades, de la Congregació Mariana de Valls, a la millor Colecció de fulles religioses marianes, baix el punt de puresa de llenguatge y de doctrina.

Un objecte d'art, de don Juli Ferrerola, a la millor «Novel·la festiva, sobre alguna de les coses de nostra comarca».

Un objecte d'art de l'arquitecte y Comendat de Sant Joan Baptista ab els rector y clergues d'aquesta ciutat, a la millor «Monografia de la iglesia y parroquia de Sant Joan Baptista de la ciutat de Valls».

Un objecte d'art, de don Albert Dasca, diputat a Cortes per Valls-Montblanc, al millor «Estudi sobre les causes de l'actual decadència de les indústries fabrils a Valls y medis para regenerar-les y desenvolupar-les».

50 pessetes de don Josep Mestres, diputat provincial, al millor «Estudi de les malalties dels avellanes de la Comarca del Francolí, medis per curar-les y canviar-les».

Una escriptorina de plata, de la Societat Obrera de Socors Mutus, de Valls, al millor estudi sobre «Necessitat de prestacions positives rediproques para la consecució del fi social».

Un objecte d'art, de la Unió Gremial de Valls, al millor «Estudi crític sobre les organitzacions gremials».

Un brot d'alzina de plata ab aglans d'or, del Centre d'Unió Republicana Democràtica de Valls, al millor «Estudi sobre ventajoses que reportaria l'autonomia als municipis».

100 pessetes, del Club Velocipedista, al millor «Estudi sobre la literatura de caràcter eclesiàstic. Tema lliure».

Matur: President, Narcís Oller; Francesc Jaurat, Joan Maragall, Antoni Llor, prebete; Joan Poblet, Joan Roig; secretari, Josep Moragas.

NOVES DIVERSES

SABADELL, 23 novembre. — El Centre Excursionista del Vallès celebrà la sessió inaugural de curs, diumenge passat en l'espaiosa sala d'actes del Centre Català.

Prengueren part en la festa el president del C. E. del Vallès, Joan Montoliu, qui llegí un sentit «Cant d'amor a Natura»; la senyoreta Dolors Miralles, llegí un ben escrit treball encoratjador para els excursionistes, alhora que rublert de paraules plenes d'amor y patriotisme; l'il·lustrat arquitecte Emili Llata pronunciat un patament dedicat a l'arquitectura y espanyolisme, y en Fidéncia Kirchner, secretari del C. E. de C., se dedicà a canlir l'obra dels excursionistes y llurs Centres.

El senyor Serradell, del Club Montanyenc, digué que de l'excursionisme se'n recullen valuosos coneixements, fruit dels estudis científics.

El senyor M. Ribot y Serra llegí una curiosa nota folk-lòrica de costums locals, titulada «Sant Joan de la Barra», que fou molt celebrada para la concurrència.

El nostre diputat provincial, en Manuel Folguera y Duran, feu un brillant parlament patriòtic, que fou justament aplaudit.

Resumí l'acte el president del C. E. de C., Cèsar A. Torres, que ocupava la presidència.

Ahí estigué en nostra ciutat, hostatjant-se a l'Hotel d'Espanya, el celeberrim aviador Manet, de retorn d'Anglaterra, ont ha guanyat el record dels 40 kilòmetres.

Acompanyat de la seva esposa y del secretari de l'Associació de Locomoció Aèria de Barcelona, estigueren a visitar a l'arxibisbe senyor Gifera. Sembla que aquesta visita està relacionada ab la pròxima celebració d'una important festa que's projecta a nostra ciutat.

Segons dades recollides oficiosament, sembla que aquest vespre se reüniran els individus amants de l'ajació, així com perso-

Rapiu
Revue
la humorística
surt els dimecres
10c

